

[Forsvarsministeren.]

nye behovsopgørelse foreligger, vil det naturligvis blive overvejet, i hvilket omfang og under hvilken form en fortsættelse af materielanskaffelserne kan ske, og herunder hvorvidt en forlængelse af våbenhjælpen vil være mulig.

Det ærede medlem hr. Iver Poulsen udtrykte tvivl om regeringens vilje til at opfylde forsvarsforligets forudsætninger. Det ærede medlem har intet grundlag for en sådan tvivl. Den besluttede påbegyndelse af en tjenestetidsnedsættelse er helt i overensstemmelse med forliget. I en parentes må jeg måske sige, at den nedsættelse ikke forrykker de allerede eksisterende yderpunkter med hensyn til laveste og højeste tjenestetid, men bevæger sig inden for de allerede eksisterende rammer.

Denne beslutning er naturligvis ikke det eneste punkt, hvor regeringen har opfyldt sine forpligtelser i henhold til forsvarsforliget; det er også sket på alle andre områder. Jeg har allerede nævnt materielanskaffelserne; lad mig nævne et lige så vigtigt punkt, nemlig driftsbudgettet. Også om dette punkt har der i pressen været nogen omtale. Der har været talt om besparelsesdirektivet, og at sparekniven igen bringes i anvendelse til udhuling af forsvaret. Nu kan vi vel alle være enige om, at de til forsvaret bevilgede midler bør anvendes på den mest hensigtsmæssige måde, og at der inden for rimelige grænser må anvendes den sparsommelighed med statens midler, som for øvrigt enhver, der har med offentlige midler at gøre, må være forpligtet til at udvise. Men der er ikke foretaget nogen begrænsning i de på finansloven bevilgede driftsmidler; til gengæld er det understreget, at overskridelser på budgettet ikke kan forventes godkendt.

Udgangspunktet for driftsbudgettet ved forsvarsforliget af 1960 var, at dette budget løbende skulle reguleres i henhold til løn- og prisudviklingen. Dette er sket i overensstemmelse med den beregningsmetode, der er tilvejebragt i samarbejde med det økonomiske sekretariat og finansministeriet. Jeg har i de seneste måneder drøftet denne beregningsmetode indgående med værnskommandoerne, og det har ikke her været muligt at anvise en bedre beregningsmetode. Jeg må derfor konstatere, at forsvarsfor-

ligets forudsætninger for løbende regulering af driftsbudgettet er fuldt opfyldt. Jeg er imidlertid opmærksom på, at overgangsperioden fra den gamle til den nye ordning for forsvarets organisation kan give visse problemer af driftsmæssig art. De endelige forhandlinger herom er endnu ikke afsluttet, men det er min opfattelse, at dette problem også kan løses på en tilfredsstillende måde.

Axel Kristensen: Det er den højtærede statsminister, der har kaldt mig op. Med et smil, der ikke kunne kaldes venligt, nok lidt ironisk, talte han om vraggods i oppositionen, og det må også gælde mig som ordfører for venstre under debatten om helhedsløsningen. Jeg mener ikke, jeg har noget som helst vraggods, og vil gerne afvise dette.

Under debatten dengang redegjorde jeg for, hvilken forøget købeevne der ville komme, og sagde, at den ville blive på mellem 800 og 900 mill. kr. Vedrørende disse tal er der kun ét, der kan diskuteres, og det er spørgsmålet om lønglidningen, som jeg dér angav til antagelig at ville andrage omkring 138 mill. kr. Det er så nøjagtigt, som det kunne være. Det er sat i forhold til de 69 mill. kr., ellers ville man selvfølgelig skønne med decimaler i en sådan sag.

Det er rigtigt, at det måtte man vente, fordi hver gang man har forsøgt at give de lavtlønnede noget særligt, så har det givet lønglidning. Men der er sket det, at da denne lov skulle gennemføres, så fik man en nævnskendelse, der gjorde, at det ikke i særlig grad blev de lavtlønnede, der fik nogen fordel. Der skete ikke nogen virkelig strukturforandring; mange mennesker, som ikke hørte til de lavtlønnede, fik forhøjelser, bygningshåndværkerne i provinsen fik f.eks. ved hjælp af dette lønstigninger. Der er ingen, der ved, hvor megen lønglidning der har været, nogen har der selvfølgelig været, men det er et almindeligt indtryk hos dem, der har med dette arbejde at gøre, at den ikke har været stor. Dette skyldes dog altså i høj grad noget, vi ikke kunne vide, da vi diskuterede dette her, idet vi alle gik ud fra, at det ville blive de lavtlønnede, der fik stigningen. Ingen kunne have skønnet nøjagtigere, end jeg gjorde dengang.